

— Никола, синко, научи ма що да права, — азъ ща да полудѣя Кажи ми по-скоро какво да права, дай ми добаръ умъ и разумъ; научи ма, научи

— Дай на дѣщерята си половината отъ имането си; а другата половина раздай комуто искашъ, казахъ азъ.

— Кѣсно е вече, Никола! кѣсно е, мой мили синко! Защо ти озарна ми не исказа тия сладки думи? защо ти ми не даде по-напредъ тоя умъ, преди да дойдатъ Хаджи Ничо, докторъ Плоча и владиката? Сега е вече кѣсно; азъ дадохъ сичкото си имане Хаджи Ничу да направи черкова и училище Боже, какво да права? Сиротото ми дѣте ще остане безъ кора хлѣбъ и ще да проклина баща си. Никола, какво да права?

— Иди при Хаджи Пича и искай си половината отъ имането Кажи му, че озарана си билъ сърдитъ на дѣщеря си и